

УДК 619:615.32:614.31:637:636.4.053

ХЛЕБУС Н.К., магiстрант

Навуковы кiраўнiк: **КУРДЭКА А.П.**, доктар вет. навук, прафесар
УА «Вiцебская дзяржаўная акадэмя ветэрынарнай медыцыны»,
г. Вiцебск, Рэспублiка Беларусь

ВЫЗНАЧЭННЕ ЭНЕРГАДЭФІЦЫТНЫХ СТАНАЎ У ПАРАСЯТ ПАСЛЯ АДЫМАННЯ

У нашай рэспублiцы каля 85% прадукцыi свiнагадоўлi вырабляецца на прамысловых комплексах. Ва ўмовах дадзенага спосабу ўтрымання жывёл адбываецца фармiраванне свiней з новым метабалiчным статусам. Адною са складальных гэтых змяненняў з'яўляецца развiццё ў свiней энергадэфiцытнага стану.

З мэтай вывучэння гэтага стану ў парасят ва ўмовах 54-тысячнага свiнагадоўчага комплексу былі сфармiраваны дзве групы парасят-сысуноў ва ўзросце 35 дзён. Парасяты 1-ай групы мелi жывую вагу каля 9 кг. Парасяты 2-ой групы неабходнай вагi не мелi, а таму змяшчалiся ў асобнае памяшканне – пiгбалiй. У парасят абедзвюх груп да адымання, а таксама на наступныя суткi пасля адымання атрымлiвалi кроў, у якой вызначалi ўтрыманне агульных лiпiдаў (АЛ), глюкозы (Гл.), малочнай кiслаты (МК), трыгліцэрыдаў (ТГ).

Было вызначана, што да адымання ў парасят 1-ай групы ўтрыманне АЛ складала $5,05 \pm 0,409$ г/л, ТГ - $0,75 \pm 0,096$ ммоль/л, Гл. і МК - $6,07 \pm 0,653$ і $1,21 \pm 0,114$ ммоль/л адпаведна. У парасят з нiзкай жывой масай утрыманне АЛ было меней на 5,2%, ТГ і Гл. – на 21,0 і 4,1% адпаведна, а МК, наадварот, на 28,9% вышэй. Пасля адымання парасят у 1-ай групе канцэнтрацыя АЛ зменшылася на 62,9%, ТГ – на 44,2%, у 2-ой – на 96,7 і 34,8% адпаведна. Утрыманне Гл. ў крывi парасят 1-ай групы павялічылася на 17,6%, МК – 103,3%, у той час як у парасят 2-ой групы канцэнтрацыя глюкозы засталася нязменнай, а канцэнтрацыя МК павялічылася на 103,8%. Пры гэтым канцэнтрацыя АЛ, ТГ і Гл. ў крывi парасят 1-ай групы складала $3,10 \pm 0,714$ г/л, $0,52 \pm 0,12$ ммоль/л і $7,14 \pm 0,542$ ммоль/л адпаведна. У парасят 2-ой групы гэтыя паказчыкi мелi меншыя значэннi: АЛ – на 27,0%, ТГ – на 13,0%, Гл. – на 22,5%. Канцэнтрацыя МК была вышэйшай у парасят 2-ой групы і складала $3,18 \pm 0,345$ ммоль/л, што на 29,3% вышэй, чым у парасят 1-ай групы.

Змяненнi вызначаемых паказчыкаў сведчаць пра пераразмеркаванне энергii ў арганiзме парасят пасля адымання, а таксама пра больш нiзкi ўзровень энергетычнага абмену ў парасят з нiзкай жывой масай.

Энергадэфiцытны стан у парасят ад'ёмшаў ва ўмовах прамысловай тэхналогii характарызуецца памяншэннем канцэнтрацый АЛ, ТГ, глю-

kozy і павелічэннем утрымання МК у крыві. Гэтыя паказчыкі могуць быць выкарыстаны як ускосныя маркеры энергадэфіцытнага стану.

УДК 619: 617 – 001.4 – 085: 636.7

ХОВАЙЛО Е.В., студентка

Научный руководитель: **КОМАРОВСКИЙ В.А.**, канд. вет. наук, ассистент

УО «Витебская государственная академия ветеринарной медицины», г. Витебск, Республика Беларусь

ОПЫТ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ МАЗИ РЕПАРЭФ-2 ДЛЯ ЛЕЧЕНИЯ СОБАК С ИНФИЦИРОВАННЫМИ РАНАМИ

В практике ветеринарных специалистов механические травмы, осложненные хирургической инфекцией, у собак встречаются достаточно часто. При этом лечебные мероприятия направляют как на подавление патогенной микрофлоры, так и на стимуляцию регенеративных процессов поврежденной ткани. Специалистами РУП «Белмедпрепараты» разработано средство (мазь Репарэф-2), которое надежно защищает рану от инфекции, а процесс заживления начинается с первых минут его применения. Действующим началом мази является биен – комплекс этиловых эфиров полиненасыщенных жирных кислот, стабилизированный α -токоферола ацетатом (витамин Е). В случае повреждения мембраны клетки они выступают в качестве «строительного материала».

Исследования проводили на собаках со случайными инфицированными ранами, поступивших для амбулаторного лечения в хирургическую клинику УО ВГАВМ. По принципу парных аналогов были сформированы две группы животных (опытная и контрольная) по три собаки в каждой. При формировании групп учитывали возраст, пол, общее состояние, размер и место расположения ран, степень их осложнения (нагноения). У всех животных раны характеризовались наличием гнойных истечений, припухлостью и гиперемией краев раны, болезненностью и повышением местной температуры.

У животных опытной группы мазь Репарэф-2 наносили тонким слоем на поверхность раны после ее первичной хирургической обработки и промывания антисептиками. Сверху накладывали стерильную марлевую повязку, пропитанную мазью с внутренней стороны. Аппликацию мази повторяли один раз в сутки до полного заживления раны.

У собак контрольной группы после соответствующей хирургической обработки и промывания антисептиками лечение проводили по общепринятой методике с использованием аппликаций линимента Вишнев-